

*Zpravodaj
města Štramberka*

2/2002

Vážení čtenáři,

dostáváte do rukou 2. číslo Zpravodaje města Štramberka v nové úpravě. Byli bychom velmi rádi, kdybyste nám napsali, zda jste s jeho současnou podobou spokojeni. Přivítáme i Vaše názory na obsahovou část, resp. tipy a návrhy na zajímavá témata apod. Staňte se spolu s námi tvůrci zpravodaje našeho krásného města. Společně dokážeme více.

Vaše redakce

OBSAH

Výsledky voleb do poslanecké sněmovny Parlamentu ČR ve městě Štramberku	4
Zprávy z radnice	5
Jak jsme společensky a kulturně prožili 2. čtvrtletí roku 2002	7
Zase jeden školní rok za námi	10
V. Štramberská divadelní přehlídka amatérských divadelních souborů	13
Dny klasické kytary ve Štramberku	14
Knihovna ve Štramberku	16
Vzpomínky Vojtěcha Petráše — Nejvýznamnější okamžik v mém životě.....	18
Chvála štramberského nářečí	20
Areál koupaliště Libotín	22
Historiky starých kamenářů — 2. Zakon je zakon	24
Adolf Hrstka a Štramberk — část 6.: Hrstka a spolky	25

ZPRAVODAJ MĚSTA ŠTRAMBERKA č. 2/2002

Zodpovědný redaktor: Aleš Durčák. **Redakční rada:** Karel Hrček, PhDr. Anna Hřčková, Bohumil Kresta, Josef Marek, Věra Michnová, Mgr. Jana Milichová a Vojtěch Petráš. **Jazykové korektury:** Aleš Durčák. Copyright si podržují autoři, kteří rovněž ručí za věcnou správnost jednotlivých příspěvků. Redakce si vymezuje právo stylistických úprav a krácení textu. Nevyžádané materiály zůstávají součástí archivu ZMŠ. Adresa redakce: Muzeum Zdeňka Buriana, Náměstí 456, 742 66 Štramberk, tel.: 0656/85 22 40, e-mail: mic@stramberk.cz. Kresba na titulní straně obálky Vojtěch Petráš: Štramberk, akvarel. Druhá strana obálky Vojtěch Petráš: Můj rodný dům, 1937, perokresba. Foto na poslední straně obálky Jaroslav Míchna: Pohled na Štramberk. **Vydává:** Městský úřad Štramberk (tisk povolen rozhodnutím č.j. 1217/94–RR–408 referátu regionálního rozvoje Okresního úřadu v Novém Jičíně dne 3. 11. 1994). Vychází: 4× ročně. **Výroba:** Tiskárna a nakladatelství *Beatris*, Dobrá. Červen 2002.

Výsledky voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR ve městě Štamberku dne 14. a 15. 6. 2002

Volební okrsek	Bařiny	Nádražní	Náměstí	Závišická	Celkem
Počet voličů zapsaných v okrsku	655	640	816	627	2738
Počet voličů, kteří se účastnili voleb	347	398	609	397	1751
Počet neplatných hlasů	0	2	2	1	5
Účast v %	53%	62%	75%	63%	64%

Počet odevzdaných hlasů pro strany, hnutí a koalice:

Národně demokratická strana	0	1	1	1	3	0,17 %	
Demokratická liga	0	1	0	0	1	0,06 %	
Česká strana sociálně demokratická	130	128	152	106	516	29,55 %	1
Občanská demokratická aliance	1	0	0	1	2	0,11 %	
Volba pro budoucnost	0	1	0	1	2	0,11 %	
Humanistická aliance	0	0	1	2	3	0,17 %	
Akce za zrušení Senátu a proti vytunelování důchodových fondů	1	1	0	0	2	0,11 %	
Naděje	4	3	2	2	11	0,63 %	
Republikáni Miroslava Sládka	3	3	3	7	16	0,92 %	
Cesta změny	1	0	0	2	3	0,17 %	
Česká strana národně sociální	2	2	2	0	6	0,34 %	
Romská občanská iniciativa ČR	0	0	0	0	0	0,00 %	
Strana zdravého rozumu	0	0	0	2	2	0,11 %	
Strana venkova — spojené občanské síly	0	3	1	2	6	0,34 %	
Česká pravice	0	0	0	0	0	0,00 %	
Republikáni	0	1	0	1	2	0,11 %	
Sdružení nezávislých	47	64	101	40	252	14,43 %	4-5
Občanská demokratická strana	45	90	123	85	343	19,64 %	2
Komunistická strana Čech a Moravy	71	49	70	62	252	14,43 %	4-5
Moravská demokratická strana	3	3	0	3	9	0,52 %	
Koalice KDU-ČSL, US – DEU	27	33	135	70	265	15,18 %	3
Strana za životní jistoty	4	3	1	2	10	0,57 %	
Pravý blok	2	6	2	1	11	0,63 %	
Strana zelených	6	4	13	6	29	1,66 %	

Kontrolní součty   **347   396   607   396   1746   100,00%**
(počet voličů v okrsku —
neplatné hlasy)

Zprávy z radnice

Věra Michnová, předsedkyně kulturní komise

Rada města se za toto období sešla šestkrát a zastupitelstvo jedenkrát. Na pořadu rad byly zprávy týkající se činnosti a výhledů Služeb města Štramberka, činnost dopravní komise a postup řešení dopravní situace v roce 2002. Díky tomu, že byla v loňském roce městu přiznána dotace z fondu TEST — SAPARD ve výši 5 mil. Kč, mohla být realizována část projektu na úpravu komunikací v průtahu městem Štramberkem. Je to fajn, chodit po pěkně upravené silnici a na Nádražní ulici po chodníku. Zatím se nepodařilo vyřešit otázku centrálního parkoviště pro návštěvníky města, hlavně v době turistické sezony. Projekty jsou zpracovány pro dvě místa, a to pod hřbitovem na Horečce a na Novojičínské ulici. Chybí ještě některé procedurální věci dořešit a samozřejmě i finance, aby se mohla parkoviště začít budovat..

Vedoucí Služeb města Štramberka dostal za úkol aktualizovat plán zimní údržby města pro další období.

Proběhlo výběrové řízení na nového strážníka Městské policie a byl vybrán a pověřen řízením MP pan František Vavruš ze Studénky.

Další jednání rad se zabývala bezpečností ve městě, kde své zprávy předložili velitel Policie ČR z Kopřivnice, velitel MP Štramberk a velitel Jednotky sboru dobrovolných hasičů ve Štramberku. Ke slovu přišla i komise pro projednávání přestupků. Přestupky a trestné činy jsou stejně staré jako lidstvo samo.

Také životní prostředí a jeho ochrana je dnes velmi diskutované téma. V posledním roce se několikrát řešila otázka znovuotevření cementárny a vliv na životní prostředí v našem městě a jeho okolí.. Dvakrát byla připomínkována a přepracována dokumentace o hodnocení vlivů na životní prostředí a celé martyrium trvalo až do 10.června, kdy proběhlo veřejné projednávání v kulturním domě za přítomnosti všech účastníků řízení. Byli přítomni zástupci závodu, ministerstva, města i občané a občanská sdružení.

Jako každoročně se představili radě zástupci školských i mimoškolských zařízení. Se zprávami o činnosti vystoupily ředitelky ZŠ Štramberk, MŠ Zauličí, MŠ Bařiny, ZUŠ Zdeňka Buriana a DDM.

Radní měli možnost se seznámit s agendou kolem výkonu státní správy na úseku matrik, jména a příjmení, vidimace a legalizace, občanských průkazů a cestovních pasů.

Poslední rada měla na pořadu investorskou činnost, rozpracovanost stavebních akcí, seznámení se s aktualizací územního plánu a s činností stavebního úřadu.

Máme na území města některé nemovitosti, které pomalu chátrají a je potřeba urychleně něco podniknout. Bývalá oční léčebna je už několik let uzavřena, v části funguje jen ordinace oční lékařky. Konečně se objevili zájemci o tento krásný areál, ale nebudeme předbíhat událostem a sečkáme do úplného závěru. Koupaliště na Libotíně, které je v tak kouzelném prostředí, že se sem lidé sjíždějí z blízkého i dalekého okolí, volá po generální opravě, hlavně bazén a budovy. Rada města proto vyhlásila pro veřejnost, odborné výbory a komise města a pro děti ve školách námět pro využití areálu. Byly položeny otázky a dostalo se na ně odpovědi. Všichni zúčastnění se snažili řešit komplexně otázku využití a doplnění areálu i o ubytovací služby, sportovní vybavenost apod. Hned v sousedství koupaliště je zdevastovaný areál bývalého letního tábora, který by se mohl stát součástí areálu koupaliště kdyby....Jenže těch kdyby je ještě několik. Vše má svůj čas a je třeba realizaci dát konkrétní podobu a řád. Až bude zpracován projekt, pak se může uvažovat o dalším.

Jak jsme prožili společensky a kulturně

2. čtvrtletí roku 2002

Věra Michnová, předsedkyně kulturní komise

Dubnové události zahájila předvolební kampaň koalice, kdy naše město 3. 4. navštívili představitelé politických stran Cyril Svoboda, Ivan Pilip, Vilém Holář, Zdeněk Kořistka, Alois Janek a Josef Vícha, a to samozřejmě v rámci cyklotour na bicyklech.

5. 4. pokračovala 5. divadelní přehlídka vystoupením DS Tyl Drahotuše představením N.V.Gogola Revizor.

12. 4. náš DS Kotouč Štramberk uvedl divadelní hru G. Danilova Jedna kalorie něhy

19. 4. jsme se těšili na závěrečný večer, kde měla být hostem večera paní Helena Růžičková, ta se ze zdravotních důvodů nemohla dostavit, ale poslala zvukovou zdravici pro návštěvníky přehlídky a přislíbila účast na té příští. Program vyplnilo představení loutkoherecké skupiny Tatramani ze Sudoměřic, kteří svým vystoupením Zachraňte vojína Kuřátko pobavili většinu přítomných. Dále následovala ukázka z připravované premiéry divadelní hry Alda Nicolaie Nebyla to pátá, byla to devátá, kterou nastudoval DS Kotouč Štramberk a v ukázce se představili Lenka Šafářová a Radim Daněk.

20. 4. se zájemci o běh na dlouhé tratě sešli před tělocvičnou, aby se zúčastnili XXII. ročníku silničního běhu Štramberská desítka, který každoročně pořádá ZO OS KOVO Kotouč Štramberk. Účast byla rekordní. Přihlásilo se 60 běžců v 6 kategoriích.

Tentýž den ve večerních hodinách v Kulturním domě na Náměstí hudební skupina „...A je to“ uspořádala taneční zábavu „nejen pro Jiří“.

24. 4. byl v našem Kulturním domě vyhlášen nejlepší odchovek ZOO roku 2001 na slavnosti, kterou už několik let u nás pořádá nadace Česká ZOO. Odpoledne proběhla vernisáž výstavy ilustrací Zdeňka Buriana ke knihám Josefa Augusty a Eduarda Štorcha s názvem Ztracený svět. Přítomné přivítala Věra Michnová a úvodní slovo k autorovi a výstavě pronesl Aleš Durčák.

24. 4. se rozezněla MŠ na Bařinách dětskými hlásky, konal se totiž již VI-II. ročník pěvecké soutěže „Zpívání pod Trúbou“. Ze 7 okolních MŠ se sešlo 19 soutěžících.

27. 4. už po deváté řinčely zbraně, hřměly výstřely a náměstím se nesly středověké písně.

Bylo totiž další šermířské klání s otevíráním hradu a dobovým jarmarkem. Vystoupilo celkem 9 šermířských a 3 hudební skupiny v celodenním programu. Hlavním pořadatelem bývá, jako každoročně, štramberská skupina scénického šermu Allegros, jejímž vedoucím je pan Jiří Zbořil.

Koncem dubna proběhla veřejná předvolební kampaň KSČM na území města, na které byla představena nová kandidátka do parlamentních voleb Kateřina Konečná.

1. 5. se sešly sportovně založené rodiny v naší tělocvičně, aby změřily navzájem síly ve sportovním klání Fit rodina, kterou společně uspořádaly DDM Štramberk a ZŠ Štramberk.

3. 5. s napětím očekávali přítomní zájemci dojezd 3. etapy mezinárodního cyklistického závodu žen Gracia Orlová 2002 na štramberské náměstí.

Ve dnech 3. 5.—5. 5. probíhal ve Štramberku mezinárodní kytarový festival. Byl to už VII. ročník Dnů klasické kytary s koncerty, přednáškami a výukou.

7. 5. První soukromá umělecká škola MISmusic Kopřivnice uspořádala v Kulturním domě na Náměstí koncert žáků „Maminkám k svátku“ .

8. 5. v rámci předvolební kampaně měla ODS na Trúbě veřejný mítink, kterého se zúčastnili ing. Martin Říman, Josef Jalůvka, ing. Pavel Hrnčíř a další.

Na 12. 5. připadla letošní štramberská pouť. Stánky byly tentokrát až skoro k Palárně. Počasí bylo příznivě teplé a naše město ve své předvolební kampani navštívili představitelé ČSSD v čele s Vladimírem Špidlou, Lubomírem Zaorálkem, Hanou Šedivou, Petrem Víchou a dalšími. Rozdávali úsměvy a ženám růže.

Ve dnech 18. 5. a 19. 5. byla v zasedací místnosti Kulturního domu instalována výstava fotografií a dokumentů týkajících se ThDr. Antonína Šuránka s názvem „Život a dílo P. Šuránka“ . Uplynulo 100 let od jeho narození a 40 let od jeho odchodu do důchodu z cementárny a vápenky, kde pracoval 7 let. Většinu materiálů zapůjčili manželé Malůškovi z Ostrožské Lhoty.

18. 5. Chata dr. Hrstky uspořádala v areálu hradu Country bál, kde k poslechu i tanci hrála skupina Cizinci.

21. 5. v amfiteátru sehráli studenti pod vedením Luďka Šebka Pohádku o Sněhurce. V pohádce si vedle sebe zahráli dvojazyčně čeští a američtí studenti (kultura bez hranic)

23. 5. v Kulturním domě předvedli své umění žáci ZUŠ Zdeňka Buriana ze Štramberka.

25. 5. dětský divadelní soubor Troubeníček, který patří k Divadlu pod věží, se představil v Kulturním domě pohádkou Pyšná princezna. Režisérkou představení byla Valérie Malíková

31. 5. se družstvo pracovníků MÚ Štramberk — ve složení ing. Jan Socha, ing. Václav Šimíček, Jaroslav Michna, Václav Socha, František Vavruš, Petra Dobečková a Věra Michnová — zúčastnilo turnaje radnic ve volejbale v Odrách. Obsadili 3. místo

31. 5. DS Kotouč Štramberk v Kulturním domě sehrál černou komedii

Alda Nicolaie Nebyla to pátá, byla to devátá pod režijním vedením Mgr. Pavly Jurkové.

1. 6. mají svátek děti a tentýž den měl každý, kdo chtěl závodit, možnost vyběhnout si schody z Náměstí do areálu hradu ve IV. ročníku běhu do schodů pod Trúbou. Tento tradiční běh pořádá komise mládeže, sportu a využití volného času.

1. 6. historicky poprvé na území města byla svatba mimo obřadní síň, a to na nádvoří hradu Štramberk.

3. 6. uspořádali manželé Bornovi, nájemci Chaty dr. Hrstky, sváteční odpoledne pro děti, přišel i kouzelník, děti soutěžily v různých disciplínách a mohly se povozit i na konících.

7. 6. TJ Sokol pořádal Štramberský kros pro všechny věkové kategorie. Okruh vedl přes Národní sad na Kotouči a měřil asi 2,5 km.

8. 6. se mohli sejít zájemci o nohejbal a změřit své síly v turnaji, jehož pořadatelem byl DDM Štramberk

8. 6. Sdružení hudebníků Dechového orchestru města Štramberka se představilo koncertem v Kulturním domě

10. 6. se uskutečnilo veřejné projednávání dokumentace o hodnocení vlivů výstavby nové cementárny na životní prostředí (EIA) v Kulturním domě za přítomnosti všech zainteresovaných stran

14. 6. se děti sešly na oblíbené akci Lov na mamuta — vědomostně sportovní akci. kterou již několik let po sobě pořádá DDM Štramberk

Ve dnech 14. 6.—15. 6. si lidé měli možnost vybrat svou budoucnost, proběhly totiž volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

29. 6. byla vernisáží otevřena nová výstava ilustrací Zdeňka Buriana a Gustava Kruma ke knihám Alberto Vojtěcha Friče a Karla Maye. Přítomné přivítala Věra Michnová a úvodní slovo k výstavě a autorům měl Aleš Durčák. Výstava potrvá do 6. října t.r. Jako doprovodná akce byla „Sběratelská burza“ ctitelů díla malíře Zdeňka Buriana v sále Kulturního domu a dále proběhly dvě přednášky : PhDr. Yvonne Fričové „Alberto Vojtěch Frič — 120. výročí narození“ a Karla Deníše „Karel May — 160. výročí narození“. Obě přednášky se uskutečnily v zasedací místnosti Kulturního domu. Při této příležitosti se prezentovala firma Milart s.r.o., která je dovozcem a distributorem zboží pro výtvarníky.

29. 6. sehrálo Divadlo pod věží pohádkovou komedii Zdeňka Svěráka Lotrando a Zubejda pod režijním vedením Josefa Marka.

Zase jeden školní rok za námi

Petra Milichová za ZŠ Štamberk

Co mají myšlenky na dovolenou, krásné počasí a prosinec společného?

Je to měsíc s názvem červen ... Asi se mnozí ptáte, proč? Většina z nás se v červnu dostane k myšlenkám na dovolenou, volno a napomáhá tomu i vcelku pěkné a teplé počasí. A co ten prosinec? Většina lidí si v prosinci přehrává, co udělala úspěšně, či méně úspěšně za celý kalendářní rok... A školáčky a jejich učitelé si tyto „zážitky“ dávají do kupy právě v červnu.

Ano, už je za námi opět jeden školní rok, tentokrát s přívlastkem 2001/2002. Zkusme se teď zamyslet, co si asi přehrávají žáci zdejší ZŠ Štamberk. Určitě to jsou zážitky zajímavé a různorodé, vždyť se místní „základka“ účastní jak výtvarných, sportovních či pěveckých soutěží, tak i jazykových, matematických či mnoha jiných vzdělávacích akcí. Je účastníkem i mnoha projektů, které zajišťují žákům jiné pojetí výuky a seberealizace. K těmto projektům patří např. „Trvalý rozvoj školy“, dále je to celorepublikový projekt s názvem „Tulipán“, v jehož rámci se konalo mnoho akcí, např. „Uklidme svět“ nebo „Den Země“. Ale nejen to — zdejší žáci získali nové poznatky na přednáškách týkajících se ekologie třeba z úst pana Lukáška, nebo při různých ekologických vycházkách. Vzpomeňme třeba říjnovou návštěvu 2.—7. třídy v záchranné stanici pro ptáky v Bartošovicích, osmáci poznávali listopadovou krásu Studéneckých rybníků. Sedmáci zase překvapili pejsky ve Vlčovicích „sladkou“ odměnou. Při těchto a mnoha jiných vycházkách a poznávacích „cestách“ mohli všichni pokukovat po žaludech a kaštanech, aby právě oni byli ti nejlepši ve školním sběru těchto plodů. Aktuálním projektem tohoto školního roku byl projekt „Budoucnost aneb Jak nakládáme s odpady“. Naše návrhy a nápady k této problematice jsme prezentovali 9. 5. 2002 v Novém Jičíně.

Ale nejen ekologií a přírodou živ je člověk, a tak se místní „studující“ mohli dovědět plno zajímavých věcí při setkáních s etopedem, psychologem, policistou a jinými svým povoláním vcelku zajímavými lidmi.

Tak. Máme tady človička, který se jmenuje Sportík a ten Vám přiblíží „sportovní historii“ letošního školního roku. „Můžeme začít. Jako každým rokem se i letos uskutečnil hned v září v Kopřivnici v ZŠ 17. listopadu sprinterský dvojboj, kde se „blýsknul“ M. Macháč z 9.a., když postoupil do okresního finále do Nového Jičína. A ani tady se neztratil, obsadil 1.—2. místo. Běh — tentokrát přespolní — říjnový — se konal již tradičně ve Frenštátě p. R. Nejen běžeckým disciplínám holdují žáci ZŠ Štamberk. I fotbal patří ke sportům vysoko na žebříčku. Listopad se stal fotbalovým měsícem zdejší školy. Mladší žáci postoupili do okresního finále, kde obsadili konečné 2. místo, starší skončili svou pouť už v okresním čtvrtfinále. Poté následoval florbal nejen chlapců, ale i dívek a také smíšený. V prosinci to byl šachový

turnaj, kde se školní družstvo vyšvihlo na 4. příčku z 12 účastníků. A dostáváme se k únoru. Opět jedno velké vítězství zaznamenaly dívky — fotbalistky, které přivezly zlaté medaile z turnaje v ZŠ E. Zátopka. Ale ani v dalších míčových sportech (volejbal, vybíjená ...) e naši žáci neztratili. Chlapci obsadili 2. místo v okresním finále ve volejbale. Sedmáci si opět užívali na horách lyžařského výcviku. V květnu se někteří žáci naší školy zúčastnili Pražského maratónu.

Nejen školními sportovními úspěchy se může naše škola pochlubit. Jejými žáky jsou i sportovci, kteří už v raném věku podávají výkony hodné obdivu — vzpomeňme třeba judisty, vzpěrače ... Vzpěrači M. Enčev (8. tř.) a R. Hruškovský (7. tř.) se účastnili MČR ve vzpírání družstev ml. Žáků, odkud přivezli stříbrné medaile. M. Macháč (9. tř.) obsadil I. místo na MČR v kategorii juniorů do 16 let. Nesportovaly však jen děti, ale i dospělí. 4. 1. 2002 se ve Štamberku pořádal již tradičně volejbalový turnaj dospělých. Tak to bylo alespoň něco z našeho sportovního vyžití.“ Díky, Sportíku.

Tady je další — Kreslík. Ten by nám mohl říci něco o kráse umění, ne?

„Umění má mnoho podob a o tom se přesvědčili i žáci zdejší základky. Kino, divadlo, ale i různé koncerty a návštěvy knihovny a jiné kulturní akce nebyly zvláštností. Ale nejexotičtější akcí bylo bubnování černošské skupiny ČESAHUP, kde se mohli realizovat i sami žáci. Už v prosinci se školou proháněl tradiční Mikuláš, který rozdával dětem radost, štěstí a menší dáreček. Později secvičili hlavně žáci 7. třídy „Živý betlém“ a ten předvedli i široké veřejnosti. Divadelně se vyžili hlavně ti nejmladší — říjen — Kocour Modročko pro 1.—5. třídu, v únoru potom Tři čuníci v Novém Jičíně pro

Dětský maškarní ples

naše prvňáčky a druháčky. Dalším kulturním vyžitím byl únorový dětský maškarní ples a také výstavka dětských prací v Muzeu Zd. Buriana tady ve Štamberku uskutečněná ve spolupráci se ZUŠ Zd. Buriana, oběma MŠ a DDM ve Štamberku. Nezapomeňme na březnovou recitační soutěž pro žáky prvního stupně. V květnu se konala v Novém Jičíně výstava výtvarných prací „Evropa na křídlech fantazie“.

Sport, umění to jsou všechno krásné věci, ale co vzdělání? A i tady se žáci a učitelé nespokojili s tradiční „základní“ výukou. Účastnili jsme se různých olympiád, jak matematických (účast M. Kramoliše z 9. tř. v krajském kole MO), chemických, tak konverzačních soutěží v obou vyučovaných jazycích němčině a angličtině.

Tak. Stručně jsem si přiblížili velkou část školního roku 2001/2002 v ZŠ Štamberk, možná jsme na něco zapomněli, ale aspoň některé akce „vypluly na povrch“.

Nesmíme však vůbec zapomenout na celoroční sběr PET lahví a práci školního parlamentu, který řeší různé otázky týkající se školy a na tvorbu školního časopisu.

Končí tento školní rok a opět končí „první etapa“ vzdělání pro naše deváťáky. S těmito „skorodospělými“ se rozloučíme 27. 6. 2002 v KD ve Štamberku na tradičním slavnostním vyřazování absolventů základní školy.

Věřme, že se jim bude dařit nejen ve studiu, kde, doufejme, uplatní poznatky z předcházejících studií, ale i v životě.

Hurá do nového školního roku, ale ještě se těšíme na dva měsíce „nicnedělání“.

5. ročník školy v přírodě

V. Štramberská divadelní přehlídka amatérských divadelních souborů

Josef Marek

Slavnostními fanfárami byl dne 15. března 2002 v 19.30 hodin zahájen V. ročník divadelní přehlídky, jehož pořadatelem je Divadelní soubor Kotouč. Úvodního slova se opět zhostila paní Věra Halamíková a starosta města ing. Jan Socha. Po zahájení se představil první soubor přehlídky — Ochotnický divadelní soubor Albrechtický, který sehrál divadelní hru Karla Pavlíka „Čertovské námluvy“. Za týden 22. března se představil Ochotnický divadelní soubor při MKS Bílovec hrou Karla Svobody „Krakonošovy dary“. Po dobu Velikonočních svátků byla přehlídka přerušena, aby opět pokračovala 5. dubna. Naším divákům se představil dobře známý Divadelní soubor Tyl Drahotuše hrou Nikolaje Vasiljeviče Gogola „Revizor“. Jako poslední uvedl dne 12. dubna místní divadelní soubor Kotouč hru Georgi Danailova „Jedna kalorie něhy“.

Vyvrcholení přehlídky a slavnostní vyhodnocení připadlo na 19. dubna. Pořadatelé byla pozvána známá herečka Helena Růžičková. Bohužel v poslední chvíli svou účast odřekla kvůli zhoršení zdravotního stavu a z důvodu hospitalizace v nemocnici. Pořadatelům se však podařilo na poslední chvíli zajistit představení alternativního divadelního souboru „Tatman“ ze Sodoměřic u Bechyně. (Soubor se účastnil divadelní přehlídky „Kopřiva“ v sousední Kopřivnici). Ve Štramberku se představil jednoaktovkou „Zachraňte vojína Kuřátko“. Divadelní soubor Kotouč pak přidal ukázkou ze hry Alda Nicolaie „Nebyla to pátá, byla to devátá“. Hru nastudovali pro pozdější provedení (premiéra se uskutečnila 31. 5. 2002).

Jak již čtenář ví z minulých ročníků přehlídky, hodnocení se provádělo po každém představení pomocí kuliček (nespokojen, spokojen, velmi spokojen), na závěr přehlídky se pak vyhodnotila nejlepší inscenace, herec, herečka, scéna a režie. Výsledky hodnocení byly letos následující. Cenu za nejlepší inscenaci získal soubor Tyl z Drahotuše. V soutěži o nejlepšího herce a herečku zvítězili protagonisté místního souboru Ondřej Šimíček a Dagmar Benešová. Cenu za nejlepší scénu soubor z Bílovce. Nejlepší režii Pavla Jurková rovněž z místního souboru. Nakonec v hodnocení, které se mně jeví jako nejspravedlivější — pomocí kuliček — zvítězila hra místního souboru „Jedna kalorie něhy“.

Tímto letošní přehlídka skončila a my se můžeme těšit nejen na její další ročník, ale i na další divadelní činnost — třeba i těch souborů, které se přehlídky nezúčastnily.

Dny klasické kytary ve Štramberku

Věra Michnová

Před 7 lety založil Vladislav Petrášek, rodák z Ostravy, žijící už několik let ve Veřovicích, festival klasické kytary s výukou hry na kytaru, přednáškami a koncerty. První 4 ročníky byly na Hukvaldech a poslední 3 ve Štramberku. Naše historické město je jako stvořené pro tento festival. Podbarvuje vystoupení interpretů svou starobylostí, krásou, nádhernou přírodní scenérií a nepopsatelnou atmosférou.

Pan Vladislav Petrášek je moc zajímavá osobnost, jak jsem se dočetla v Regionu v článku A. Buršíkové, vystudoval techniku a teprve pak se věnoval studiu hry na kytaru a hudební skladbě na Konzervatoři v Žilině. Tak trochu to připomíná životní příběh Jiřího Stivína, dnes slavného hudebního umělce, který vystudoval kameru a náhodou se mu do rukou dostala odložená příčná flétna a dnes je tím, čím je. Pan Vladislav Petrášek má velmi dobré jméno jako skladatel i jako kytarista ve světě klasické kytary. Není lepší kvitance pro tohoto umělce než to, že jeho pozvání přijali už v minulosti osobnosti světového jména. Ve Štramberku na koncertech a v roli vyučujících vystupovali Jiří Geršl, Pavel Steidl (český Holanďan), Miroslav Matura, Pavel Smutný, Jiří Mázl (výroba, oprava a ošetřování kytar), Bělorusové Oleg Kartašov, Igor Šošin, Polák Krzysztof Nieborak, Rudolf Měřinský, orchestr Kjustendil z Bulharska, Ukrajinka Uljana Mačněva, Pražské kytarové kvarteto, Rus Igor Rechin a Jan Scheinder (výroba, opravy a ošetřování kytar).

Letošní ročník byl velmi účastnicky naplněný. Přihlásilo se 110 zájemců o výuku a přednášky. Pozvání k účinkování i přednáškám přijali další známé osobnosti ze světa hudby a koncerty pořádané pro veřejnost byly hojně navštíveny.

Od pátku 3. 5. do neděle 5. 5. byl víkend ve znamení krásy, dovednosti, virtuozity a dobré pohody. V průběhu festivalu vystoupili na veřejných koncertech Vladislav Petrášek spolu s violistkou Alžbětou Kolářovou, Petráškovo kytarové trio, kde si pan Petrášek zahrál s Alešem Černíkem a Danielem Burdou. V amfiteátru romantická virtuoska Ukrajinka Uljana Mačněva představila i své vlastní skladby. Francouz Philippe Villa předvedl publiku virtuozní hru na klasickou a romantickou kytaru v amfiteátru pod věží.

Štěpán Rak, v autorském vystoupení, sváděl souboj v amfiteátru, myslím že v důsledku vítězný, se silným větrem, který mu místy téměř vytrhl kytaru z rukou. Ale dokázal své mistrovství a virtuozitu, mimo jiné i tehdy, když jednou rukou na hmatníku vykouznil dojem hry obou rukou.

V „předkoncertě“ účastníků se představili Aleš Černík a Daniel Burda v kytarovém duu, Aleš Kamenec na sólovou kytaru a pak v duu spolu s Martinou Sýkorovou, která hrála na příčnou flétnu a na závěr další kytarové duo Josef Meššo a Anton Pifka.

Loutnový koncert Simony Holubcové nazvaný Pro krále a královnu, představil hru na renesanční loutnu a vihuelu, jak se hrálo ve Španělsku a v Anglii. Své vystoupení prokládala písněmi a povídkám a byla to moc zajímavá podívaná i poslouchaná.

Když Petr Vít, světoběžník, který žil a tvořil střídavě v Rakousku, Španělsku a Jižní Americe, rozechvěl struny flamencové kytary, a začal hrát, přenesl vás v čase i prostoru někam daleko od skutečnosti, pod palmy k moři.

Cokoliv člověk dělá s láskou a plným nasazením, tak to dělá dobře. Atmosféra umění, pohody, porozumění a nevysvětlitelné soudržnosti mezi přítomnými vykonala své. Kytarový festival zanechal určitě v každém z přítomných hlubokou vzpomínku a obrovský kulturní zážitek. Někdy chybí slova k vyjádření pocitů. V každém případě se skláním před nadáním a virtuozitou účinkujících a děkuji za nádherný víkend především panu Vladislavu Petráškovi, který je právě tím nadšeným a obětavým člověkem, který nám tyto zážitky umožnil a zprostředkoval.

Knihovna ve Štramberku

Věra Michnová

Každá knihovna v městě i na vesnici vždycky plnila funkci vzdělávací a kulturní. Většinou bývaly knihovny buď při školách nebo na farách. Těžko se knihy dostávaly k lidem, trvalo dlouho, než byla otevřena cesta ke vzdělání a zpřístupněna širokým vrstvám zájemců. Zašla jsem za naší knihovnicí paní Libuší Bělunkovou a položila jí několik otázek:

foto: Jaroslav Michna

Jak dlouho pracujete v knihovně?

Do Okresní knihovny v Novém Jičíně jsem nastoupila 1.července roku 1974. Ve Štramberku pracuji od roku 1975, kdy jsem zde dva roky zastupovala tehdejší vedoucí, která byla na mateřské dovolené. Po jejím příchodu jsem pracovala znovu v OK Nový Jičín a potom v MěK v Kopřivnici. Když odešla paní Jiřina Barošová pracovat do knihovny na SOUS v Kopřivnici, vrátila jsem se v roce 1979 zpět do Štramberka.

Jak se Vám půjčovalo ve staré knihovně a jak jste spokojená s knihovnou novou?

Jak ve staré, tak i v nové knihovně jsem byla a jsem i nyní spokojena. Samozřejmě, že nynější podmínky se vůbec nedají srovnávat s těmi v Hasičárně. Tady v Penzionu Stará škola je všechno nové — nábytek, vybavení, počítače, je tu pěkně teplo, někdy až moc, protože celé odpoledne tady svítí sluníčko a ve staré knihovně jsem byla v zimě ráda, když tekla voda

a bylo trochu teplo (topilo se jen v půjčovně a potom už nikde v celé budově, která je postavena celá z betonu). Někdy se stalo, když byla velká zima, že popraskaly vodovodní trubky, dokonce jednou i bojler, a to na dvanácti místech. Chodila jsem potom pro vodu s kýblem a s konvicí do Papírnickví. Ještě horší bylo, když se topilo naftou. Manžel mě musel skoro každý týden čistit komín od sazí a když dovezli 13 dvacetipětilitrových kanystrů s naftou, sama jsem si je nosila do prvního patra a každý den dolévala z kanystrů naftu do kamen. Tady v nové knihovně jsme se už vyrovnali po technické stránce ostatním knihovnám. Máme dva počítače s připojením na internet. Jeden je služební a druhý slouží čtenářům a veřejnosti.

Kolik výpůjček a čtenářů má knihovna, třeba v roce 2001?

MěK ve Štamberku měla v roce 2001 380 čtenářů, z toho 125 bylo dětí do 15 let a vypůjčilo se 21 542 svazků, z toho bylo 5 923 časopisů. Kulturně-výchovné akce — to jsou hlavně besedy, knihovnicko-bibliografické lekce a soutěže — těch bylo v roce 2001 uspořádáno sedmnáct. V roce 2001 byla knihovna přestěhována do nových prostorů a taky se začalo s retrospektivním zpracováním knih na počítač. Je to velká práce, každou knihu musíme znovu zapsat a vyhledat ilustrátora, překladatele, edici, počet stran, nakladatelství, číslo vydání a další údaje jmenné katalogizace. Také po stěhování je pořád co dělat s opravami knih. Někdy se totiž stalo, že při stěhování zrovna sněžilo nebo přišlo a hodně knih se musí znovu obalit, opravit nebo označit.

Spolupracujete taky se školami?

Samozřejmě, většina besed je určena pro žáky ZŠ a velmi dobrá je i spolupráce s MŠ Zauličí. Děti z této MŠ se nám postaraly o výzdobu v dětském oddělení. Moc jim za to i jejich paním učitelkám děkujeme. Chtěla bych taky pozvat všechny Štamberáky, kteří v nové knihovně ještě nebyli, ať se přijdou alespoň podívat, když se zrovna nechtějí přihlásit jako noví čtenáři. Městská knihovna je určena hlavně k tomu, aby byla přístupna občanům města. Doufám, že se vám tady bude líbit. Zavzpomínáte si na svá školní léta, která jste tu prožili a uvidíte, jak se to všechno změnilo a to určitě k lepšímu a krásnějšímu.

Práce v knihovnách je někdy podceňována. Sama jsem pracovala v Okresní knihovně v Kroměříži v katalogizačním oddělení a vím velmi dobře, co se děje s každou knihou, než ji dostane čtenář do ruky. Knihovnická práce je náročná časově, zodpovědná, ale krásná. Za rozhovor a čas děkuje Věra Michnová.

Vzpomínky Vojtěcha Petráše

1. část souboru úvah u příležitosti autorova významného životního jubilea

Nejvýznamnější okamžik v mém životě

Významných okamžiků jsem zažil mnoho. Který však byl nejvýznamnější? Nad tím jsem se musel zamyslet.

Nejdříve mi napadla dávná závěrečná zkouška (maturita) na Státním reálném gymnasiu v Příboře.

Vysvědčení dospělosti (maturitní) jsme slavnostně převzali dne 9. června 1931, rozloučili se s pány profesory i s honosnou školní budovou.

Moje mamka, válečná vdova, všeobecně známá pod přízviskem „kostelníkova Fanka“, přijala mé maturitní vysvědčení s klidnou samozřejmostí. Všech 16 známek stejných: „velmi dobře“.

Pouze 3 dnů jsem pociťoval šťastnou, bezstarostnou úlevu, radost, potěšení. Měl jsem za sebou 8 let úsilného studia za nepříznivých podmínek. Matka pobírala 140 Kč měsíční penze. Bratr Ladislav, o 3 roky starší než já, se těžce šoural. Před pěti lety byl zasažen španělskou chřipkou, která postihovala nervové centrum, tj. mozek. Na tuto nemoc zemřelo po první světové válce 10 miliónů Evropanů. Já si pamatuji pět štramberských občanů takto postižených. Čím byl kdo mladší, tím déle se trápil. Můj bratr 19 let. Jestliže v roce 1925 jsme zaslechli jedovatou frázi „Něma to do huby co strčit a musí to študovat“, za rok bylo ticho, nebylo co závidět. Jenom se ještě šeptalo, že ten Sláva Petrášův to má ze študování. Bratrovi bývalí spolužáci maturovali v roce 1929. Mezi nimi byl vynikající student Bohuslav Juroška; studium mu nijak neublížili.

Nepříznivý osud potkal nejmladšího ze tří synů štramberského lékaře Dr. Adolfa Hrstky. Jaromír Hrstka také maturoval roku 1929, v říjnu začal studovat na Karlově univerzitě, za měsíc onemocněl na rychlou tuberkulózu a před koncem tohoto roku umřel.

Za čtvrt roku nato jsem přišel na řadu já, septimán. Koncem února jsem onemocněl a těžce bojoval o život. Diagnóza: katar (= zánět) plic. Po více než třiceti letech jsem na plicní klinice nedaleko za hotelem Letkou v Příboře stanul za moderním rentgenovým přístrojem. Mladý pan doktor se po krátkém bádání zeptal: „Nebyl jste raněn střepinou granátu?“ Nebyl. Tušil jsem už dlouho, že jsem přežil tuberkulózu. A že na pravé plíci nebyla skvrna, nýbrž kaverny (dutinky).

Tři šťastné dny minuly. Nadešly dva měsíce těžkých, stále rostoucích starostí. Je sice pravda, že jsem mohl, nebo přesněji řečeno směl studovat na kterékoli vysoké škole (pedagogické, inženýrské, zdravotní, umělecké a jiné), ale nemohl jsem.

Zapravé: neměli jsme finance.

Zadruhé: Světová hospodářská krize nabývala vrcholu.

Zatřetí: Brat nedostal nikdy ani halěř invalidního důchodu.

V polovině července mne pozval pan ředitel Josef Kálal do ředitelny reálného gymnasia. Ptal se, co hodlám dělat po zkoušce dospělosti. Nechtěl jsem mlčet jako ryba, proto jsem řekl, že v nejhorším případě se přihlásím na jeden ročník studia na učitelském ústavu, jak to udělaly čtyři spolužákyňe. To se panu řediteli moc nezamlouvalo. Proto jsem prozradil, že moje matka kdysi vyjádřila zájem, aby někdo z nás to dotáhl na lékaře. Toho se pan ředitel chytil, poradil mi, kde a jak se hlásit a dal mi pár tištěných informací.

Ještě 14 dní jsem měl to štěstí pomáhat zedníkovi — fasádníkovi opravit a dokončit fasádní prvky na kapli u cesty ke hřbitovu. Tím jsem si vydělal na železniční jízdenku na kterýkoliv konec Československé republiky.

Gymnázium v Příboře v kresbě Vojtěcha Petráše

Někdo mi ještě poradil, abych se nebál, abych studoval v Praze, abych si vydělával kondicemi, abych bral za jednu vyučovací hodinu 20 Kč ...

Dnes bych tuto radu přijal. Ale tehdy? Před 70 lety? Po těch zkušenostech? Nevydělal bych ani na slanou vodu.

Nyní konečně mohu prohlásit, který to byl okamžik, který mě nasměroval na dalších 70 let života.

Bylo to koncem července téhož roku 1931. Na Zauličí jsem potkal Štramberáka z Dolní ulice Bohuslava Hruškovského. Po chvílce rozhovoru mi sdělil, že po maturitě roku 1929 se přihlásil na jeden školní rok vyučovat na obecné škole na Podkarpatské Rusi jakožto výpomocný učitel. Další školní rok věnoval studiu na fakultě theologie v Olomouci. Tam byl po dalších studiích vysvěcen na římsko—katolického kněze.

Poděkoval jsem mu za pomoc. Napsal jsem Zemskému úřadu pro zemi Podkarpatskou — školnímu referátu v Užhorodě.

Byl jsem přijat.

Dne 28. srpna 1931 jsem vykonal služební slib a u inspektora nár. škol s československým jazykem vyučovacím.

Téhož dne jsem se přihlásil jako výpomocný učitel na dvojtřídní škole ve Fridešově, okres Mukačevo.

Od té doby jsem byl a zůstal učitelem.

Chvála štramberského nářečí

Vojtěch Petráš

Právě před dvaceti sedmi lety jsem poslal redakci Dikobrazu příspěvek do rubriky „Kýho výra“. Šlo o výtečný článek, až na germánštinu v nadpise, který správně po slovansku měl znít „Brýle, které není vidět“.

V Čechách často čteme a slyšíme podobné nesprávné vazby: je slyšet hudba, je znát snaha, je vidět Praha, je cítit káva, něco je k mání.

To všechno pochází z německého: die Musik ist zu hören, Prag ist zu sehen, der Kaffee ist zu fühlen, etwas ist zu haben.

Haló sobota 1 června 1985:

Brýle, které nejsou vidět. Pši tom sou fein nosit, aby tóbže fídet naše Prága.

Nevím, po kolikáté jsem brousil vtip, abych vyhrál 50,— Kč. Nikdy jsem nevyhrál. Asi to bylo pro redakci příliš ostré. My ve Štramberku říkáme a píšeme ještě pořád: slyšet hudbu, známe snahu, vidíme Prahu, cítíme kávu, něco lza koupit, něco je možno koupit, něco se dá koupit aj.

Před sedmdesátipětí roky páni profesoři ve Státním reálném gymnasiu v Příboře nám studentům vysvětlovali, co je germanismus a používali ho jenom v němčině. Ostatně už od primy, t. j. od 1. září roku 1923 jsme měli povinnou němčinu a už jsme se mohli v pravopise orientovat.

Je smutné, že za půl stoletím po druhé světové válce jsme svědky nevážnosti ke spisovné mluvě, mluvě mateřské, češtině. O tom příště.

Vojtěch Petráš: Horní bašta, 1953, kresba

Areál koupaliště Libotín

J. Marek

Všichni jsme si mohli přečíst přílohu Štramberských novinek č. 5, kde starosta vyzývá k polemice o budoucí podobě dnes nevyhovujícího městského koupaliště. Tímto článkem nechci vstupovat do polemyky, ale chci se vrátit do roku 1938, kdy bylo dnešní koupaliště otevřeno. Tehdejší děje zaznamenal kronikář Augustin Raška. S lítostí však musím konstatovat, že v zápisu schází dosti závažných detailů, takže se pokoušíme získat další informace z jiných zdrojů.

Citace se zápisů kroniky:

Jubilejní koupaliště

„Štramberk, starobylé město Hrstkovo, oslavilo v neděli 21. srpna 1938 za krásného slunného dne XX. výročí trvání našeho obnoveného i sjednoceného samostatného státu vybudováním a otevřením Jubilejního koupaliště pro zdraví v malebném údolí u překrásných lesů Libotínských. (Náklad na jeho vybudování nebyl v kronice uveden).

Oslava konána v odpoledních hodinách za přítomnosti zástupců okresních a místních úřadů, tělovýchovných jednot, sportovních spolků a jiných národních, lidumilných a vlasteneckých korporací. Byla svátkem celého kraje, neboť naše Jubilejní koupaliště bude sloužiti svým novodobým zařízením a rozsahem všem, zblízka i zdáli nejen jako zdravotní prostředek k osvěžení těla i jako letoviště se vzácnými půvaby k rozkošnému pobytu v tomto malebném zákoutí cizotou ohroženého podbeskydského kraje. (kdo provedl stavbu koupaliště opět není v kronice uvedeno).

Městské koupaliště bylo vybudováno za starostování Vojtěcha Michálka, za jehož úřadu se zlepšuje pozvolna hospodářství obce, takže bude možno lépe rozvětviti vodovodní síť, rozšířiti silnici okresním městem vedoucí a také jiné ulice rozšiřovati a dláždit. Za něho vybudováno Jubilejní koupaliště, prázdná místa osazována stromy, úseky mnohých cest zlepšeny a o rozkvět města všestranněji dbáno.“

Tolik výpis z II. svazku Pamětní knihy města Štramberka — kronikáře Augustina Rašky.

Zaznamenal J. Marek

Pohlednice s datem 21. srpna 1938 dokazuje čilý provoz koupaliště již před slavnostním předáním městu. Archiv ing. Aleše Pustějovského.

Koupaliště Libotín ve 40. letech 20. století.
Archiv ing. Aleše Pustějovského.

Historiky starých kamenářů

2. Zakon je zakon

Bohumil Kresta

Dyš se chlapi zešli v baraku toš dycky bylo o čem povědať. Ras sy vzali na mušku něboštika Pepu. Daj mu panbuch radost věčnu.

Pepa měl dřapy jak řopaty, syly zadva a ňedajbože někeho do nich řapnuť. To by ten tvoreček něstačil ani kviknuť. V hospodě jak viděli chlapi, že uš ma v haraficy toš se mu rači vyhnuli. Ale pro hospockeho byl dobrým kunčatem. Na gebeno, jak někeřy, něbral a co vypil to dycky hnet zaplatil.

Ras, dyš uš měl cosyg za kožu, toš začal v hospodě na fšecker f obcy kylnuť; vzał to ot starosty a ani farařa něvyněchať. Jak byl takovy rozohněny tu naras gďe se vzal tu se vzal obecni policajt. Najprem Pepu pokarať, aby se trochu haltovať, ale po chvilce sy policajt mysleť, že by toho přecej uš mohlo byť bai doš a chceť ho postaviť do haptaka. Ójé, toš to stryc policajt něměľ dělat. Pepa byl pručejši natury, zdvihnuť se ze stolka, f šenku jak dyš pruvan oknem třyskňe a policajt seďel na zemi. Potem Pepa zařval na hospockeho: „Nalej ešče jednu ať ho postavim na klepeta a vyhodim na branu!“ Hospockemu se rosklepały ruky jag dyš děla klechatčku a gořalky měľ věc na pudli neš f kališku. Pepa to dosebe řugnuť a šel domu.

Ňetrvaťo dľuho a listonoš doňes Pepovi opsyľku k sudu. Po přečnuťu ju strčil pot pľachetku na kosně a k sudu přyšeľ jaksepatřy. Pan suce najprem přečnul žalobu a potem se Pepy zoptať esli to tak bylo. „Samosřejmě!“ odpověďeľ s ňadrama nafuknutyma jak měch u heligonky. Potem se suce s tym pisalkem gďesyk stratili a jak se vratili toš suce přečnuť rosudok. „Obžalovany se k vině přyznať a odsuzuje se na dvacetštyry hodiny do areštu.“ Pepa na ten rosudek kyvnul a protože něbyľ prvniras u sudu toš se miglansky zoptať: „Pane suce a tych štyryadvacet by sem dostal dyby tu facku dal bai panu hejtmanovi?“ „To je jedno. O vyimkach se v zakoně němluvi.“

Pepa se dľuho ňerozmysľať, pošeľ bliže k panu sucovi a takovu mu ju utřel, eš se zakyvaľa bai sudna stolica a pravil: „Napišťe osumaštyrycet a zmy sy kvit.“

Četnik Pepu odved do arešta a chuděře policajtovi se steho co viďel rosklepały zuby a bai ty co uš v hubě ani něměľ. Holt, zakon je zakon.

Adolf Hrstka a Štramberk

část 6.

Dr. Hrstka a spolky

Josef Adamec

Nejen zvelebování štramberského hradu zaměstnávalo dr. Hrstku. Z dalších dokumentů a kronik je možno zjistit, že vedle už vzpomenuté aktivní účasti na práci spolku Lípa a KČT se podílel i na formování Musejní a průmyslové jednoty ve Štramberku, jejíž činnost byla povolena 19. 5. 1899. Tento musejní spolek se stal nástupcem Národopisného odboru založeného roku 1893. Jak dalece dr. Hrstka jeho činnost obohatil, není zatím prokázáno, písemné prameny mluví o tom, že mu daroval sbírku zkamenělin.

Téměř ve stejné době, 3. 5. 1899, došlo na podnět dr. Hrstky k založení štramberské jednoty Sokol. Dr. Hrstka se stal členem výboru.

29. října 1899 došlo ke zprovoznění nového vodovodu. Vodovodní síť obsáhla téměř celou obec, starší část sítě pochází z roku 1890. K vybudování vodovodu dal vedle starosty Petra Hakla podnět i první radní dr. Adolf Hrstka. Rezervoár naplánovali a zbudovali na Bílé hoře (podle paní Martináskové musel být hlídán), vodu zavedli i do kašny na náměstí.

V roce 1900 se dr. Hrstka stal i velitelem štramberských hasičů. Svou neutuchající činnost završil vstupem do výboru Valašské župy lékařské při valné schůzi konané 30. 11. 1900. Schůze se konala za účasti 35 členů právě ve Štramberku.

Adolf Hrstka pečoval i o rozvíjení činnosti KČT. Dne 1. února 1903 se uskutečnila Valná hromada KČT v hotelu Kahánek. Na den 14. července klub připravil „Historickou slavnost na Trúbě štramberské“. Slavnost byla motivována dávnou událostí pojící se ke štramberskému hradu. „Kravařsko“ zvalo zájemce: *„...Historická slavnost...založena bude svojí myšlenkou na následující historické pravdě: roku 1441 vzal násilně hrad Štramberk Burian z Puklicea Pozořic, loupě se svým druhem Žichem na silnicích od Břeclavi po Těšín a Ratiboř. Teprve král Jiří Poděbradský pokořil jeho moc, uděluje mu milost, přijímá ho za svého vazalaa uděluje mu zboží štramberské v léno, jeho druhu Žicha usadí do vězení hradského. Tento průvod Buriánův a prohlášení jeho vazalem od Jiřího Poděbradského na hradě štramberském budou hlavním aktem slavnosti.“*

Celou parádu provázela hudba řízená C. M. Hrazdírou, jak dokládá plakát. Uspořádání veselice mělo zajistit s největší pravděpodobností i další peníze na opravdu hradu. Ze stejného důvodu pořádal KČT i divadelní představení.

V létě organizoval odbor KČT „Výlet odboru KČT na Štramberku do údolí Morávky“. Jak romanticky dnes vyznívá pozvání na tuto cestu: *„V neděli 26. t. m. (červenec) pořádá pro své členy a příznivce odboru...odjezd ze Štramberka o 3/4 na 7 ráno přes Veřovice a Frýdek do Dobré (9¹¹). Odjezd*

z Nového Jičína o 5³⁵ hod. Setkání se s bratrským odborem těšínským. Odtud povozy do Morávky, zde asi hodinu trvající odpočinek a snídane, načež opět povozy krásným údolím Morávky pod Velký Polom a ku Bílému Kříži. Oběd. Odpolední vycházka na hranici Uher, Moravy a Slezska. K večeru návrat povozů do Morávky. Přátelský večírek a nocleh. Časně ráno odjezd povozů do Frýdku. K účastenství na tomto výletu vyzván jest i bratrský odbor Moravskoostravský.

Přihlášky účastníků, jež nutno co nejdříve učiniti, aby objednan mohl býti dostatečný počet povozů, noclehů a obědů, přijímá p. MUDr. Adolf Hrstka ve Štramberku.“

...18. listopadu 1897 byl MUDr. Adolf Hrstka zvolen prvním radním...

VYHLÁŠKA !

By usnešení obecního výboru u všeobecnou známost vzešla, usnesl se tentýž v schůzi od dnešního dne, by výtah z protokolu vždy se uveřejnil — což tímto o výsledku prvního zasedání se činí:

I.

P. T. obecní radní složili slib povinnosti na místě přísahy v ruce pana starosty.

II.

Schválen návrh p. dr. Hrstky, by k stávajícím obecním lucernám ještě 16 nových luceren postaveno bylo.

III.

Schválen návrh p. R. Proska na upravení cesty Štramberk — Závašice, požádání žádosti na vysoký mor. Zemský výbor o udělení zemské subvenci a vřadění jí k zemským silnicím.

Ve Štramberku dne 26. listopadu 1897.

Starosta

Petr HYKEL

SLIB POVINNOSTI:

JAKOŽTO ZVOLENÝ RADNÍ MĚSTSKÉ OBCE ŠTRAMBERK SLIBUJI PŘI NASTOUPENÍ SVÉHO ÚŘADU JEHO C.K. APOŠTOLSKÉMU VELIČENSTVU CÍSAŘI A KRÁLI FRANTIŠKU JOSEFOVI I. VĚRNOST A POSLUŠNOST, SVĚDOMITÉ ZACHOVÁVÁNÍ A PLNĚNÍ NA MNE VLOŽENÝCH POVINNOSTÍ. K ČEMUŽ MNE DOPOMÁHEJ BŮH !

Ve Štramberku 26. listopadu 1897

Podepsaní: MUDr. Adolf Hrstka

Richard Socha

Robert Prosek

Josef Barabáš

**ČASOPIS
TURISTŮ**

vydává klub českých turistů.
rediguje dr. Jiří Guth.

